

POKLICALA BOM TVOJEGA OČETA

<Kdo je?>

Mama ...

Trajče iz pritličja?

-Ja.

Koliko je star?

-Kot jaz.

Kdo pa je Stefan?

-Tudi on je iz naselja.

In zakaj si se zapletal z njima?

-Nisem se.

V trgovini sta me povabila
na gugalnice. -Na gugalnice?

Taki veliki osli,
pa na gugalnicah!

Tam sedimo in se družimo.

-Prav ...

Videli so, kakšna grinta si.

-Bedarija. -Prosim?

Nimajo me za grinto.

Dobro ...

Ne bi samo povedala
njunim staršem?

Damjan, misliš, da ne vedo,
kakšne otroke imajo?

Trajčejeva mama se po cele dneve
vlači okrog, otroci so pa na cesti.

Kaj pa, če bi govorila
s Trajčejem in Stefanom?

Jaz naj ju iščem po naselju,
da ju našeškam?

Za koga me pa imaš?

Ne ...

Nič ne moreva narediti.

Naj pokličem tvojega očeta?

Ne.

Poklicala ga bom.

Nihče ne bo nadlegoval
mojega sina.

Oči ...

Povej mu za karate.

Ti mu povej, če hočeš.

Kje sta, frajerja!

Kje živita fanta?

Stefan živi v tistem bloku,
a ne vemo, v katerem stanovanju.

Pa drugi?

-Trajče.

Žakijin sin?

-Ja.

Oči, mama je vpisala
Bisero na karate.

Pred enim mesecem.
Zaradi samoobrambe.

Kdo je?

Prijatelj tvoje mame.
Odpri.

Živjo. Je Žaki doma?

Ne.

Zakaj si napadel mojega sina?

Nisem.

Zajebavali smo se.

Zajebavali, kaj?

-Ja, nisem ga napadel.

Res?

-Prisežem.

Izvoli, razdelita si.

Adijo.

-Poljub.

Adijo.

Enega sem namlatil,
drugi ni odprl vrat.

Dobro ...

Bi polnjene paprike?

No, nisem jedel že od ...

Lahko.

Bisera, pripravi polnjene paprike
za očeta, da jih odnese s sabo.

Kako? -Daj jih v plastično posodo,
zraven prigrizkov je.

Mami, ne znam.

-Pridi.

Poglej, tu je plastična posoda.

In tu so prigrizki.

Z žlico jih preložiš ...

Damjan, daj mi čisto vrečko.

Izvoli.

-Hvala.

Se slišiva.

Prevedla Tanja Bulajić